

[Frits Clausen.]

betrakter vi ogsaa kun denne Samlingsregering som et vel udtænkt taktisk Forsøg paa i Virkeligheden at holde enhver ærlig Tanke om en Fornyelse borte fra vort Land.

Vi forventer derfor heller ikke at blive omfattet med større Kærlighed eller Hensyn, end vi har været vant til under de forudgaaende Regeringer, som jo i deres Metoder over for os ikke har skyet noget Middel.

Vi vil dog stadig hævde vort Standpunkt, at man ikke ved nok saa veltænkte ydre Konstruktioner kan føre vort Folk ind i en positiv og lykkelig Fremtid, men kun kan gøre dette ved en ærlig og sand indre Forvandlingsproces og Omstilling over for den nye Tid.

Naar vi fra de skiftende Regeringers Side har været udsat for de Forfølgelser, som vi har været det, med Hensyn til Arrestationer, Idømmelse af Straffe, der staar i skarp Modsætning til, hvad andre er blevet idømt for de samme Forseelser, Aflytning af Telefon, Fotokopiering af Breve, Anbringelse af Mikrofoner og andre demokratisk-liberalistiske Metoder, saa er dette kun sket, fordi vi har forsøgt ærligt at repræsentere den Indstilling, som man fra anden Side hyklerisk har foregivet at repræsentere, og fordi vi virkelig har troet paa og er gaaet ind for den nye Tids kommende revolutionære Omvæltning. I over 12 Aar har vi vist, at vi ikke lader os berøve en saadan Indstilling, hvilke Midler man saa anvender mod os. Men lige saa lidt lader vi os berøve vor Tro paa, at vort Folks fremtidige Skæbne som et frit, selvstændigt, lykkeligt dansk Folk er afhængig af en virkelig sand og ærlig Indstilling over for vor Tids revolutionerende Tanker.

Tiden vil jo vise, om jeg vil faa Ret, eller om man ved den nye Regerings Konstruktion har fundet Vejen til at undgaa fremtidige Kriser, om man i Fremtiden kan blive udsat for nye Vanskeligheder og Kriser, som man ikke kan undgaa ved letkøbte, rent ydre Konstruktioner, men hvor man virkelig maa indstille sig, som vi Nationalsocialister i over 12 Aar har bestræbt os for at indstille os.

Jensen (Horsebæk): Der er et Problem, der for Øjeblikket optager mange og i særlig Grad de unge i Landbrugskredse, og det er Spørgsmaalet om egne Hjem, om egen Bedrift, om Muligheden for at kunne starte selvstændigt, naar man har naaet en vis Alder. Der er fra flere forskellige Sider fremsat Ønsker i Retning af at lette Adgangen for de unge til at opnaa egen Bedrift,

bl. a. Ønsker om Afgift paa fast Ejendom o. s. v., Ønsker, som jeg ikke her ved denne Lejlighed skal komme nærmere ind paa. Jeg skal holde mig til, hvad jeg anser for gennemførligt under de forhaandenværende Forhold. Man kan sikkert enes om, at den Ungdom, der ved Opsparing og Uddannelse har skaffet sig Midler, om end i ret begrænset Maalestok, bør hjælpes, saaledes at de faar Mulighed for at opnaa Selvstændighed. Man kan ikke vente, at vore dygtige unge Medarbejdere i Landbruget vil fortsætte i Erhvervet, saafremt der ikke er Mulighed derfor. De bedste og dygtigste vil søge over i andre Erhverv, og det vil Landbruget som saadant ikke være tjent med.

Jeg forstaar derfor ikke den Betænelighed ved og Modstand mod Udstykning, der er kommet til Orde ved Landboforeningernes Generalforsamlinger og Delegeretmøder. Det er dog vor egen Ungdom, der her er Tale om, den Ungdom, vi selv har uddannet og oplært, og man bør kunne enes om at give Plads for deres Krav og Vilje til at yde en Manddomsgerning i Samfundets Tjeneste.

Spørgsmaalet bliver herefter, hvorledes man gennem Lovgivningen kan tilvejebringe saadanne Muligheder. Man har her paa Rigsdagen ved Gennemførelse af Reparationslove og andre Tilskudslove vist, at der er Vilje til Stede til at skabe Omsætning og Virksomhed. Kan man derfor ikke ændre de gældende Love om Oprettelse af nye Hjem, saaledes at der kun bliver Tale om at forrente den Sum, som det under normale Forhold vil koste at etablere en saadan Ejendom? Jeg vil ikke nævne noget Beløb og heller ikke udtale mig om, hvorvidt det bør være et Byggelaan, hvoraf en væsentlig Del er rentefri, eller om der skal være Rentefritagelse i Forbindelse med Tilskud i Lighed med Reglerne i Reparationslovene.

I samme Forbindelse vil jeg gerne anbefale den Henvendelse, der er kommet fra Haandværkerkredse om Fornyelse af Reparationslovene, idet dette vil bevirke en forøget Beskæftigelse. De Reparationslove, som nu er ophørt at virke, har i høj Grad bidraget til en Konsolidering og Udbygning af Virksomhederne. De har betydet overordentlig meget for Beskæftigelsen, og selv om der nu er Vanskeligheder med Hensyn til Fremskaffelse af Materialer, tror jeg dog, at man i den Udstrækning, det er muligt, skal gennemføre de Arbejder, der kan være Tale om.

Med Hensyn til Fremskaffelsen af Jord er der under de nuværende unormale For-